

kiállított okmányokkal igazolni tartoznak, hogy az évi 150 frtnyi eltartási költséget a kitűzött időre pontosan befizetik.

Az állami eltartás mellett felvett tanulók, illetve azok szülei, gyámjai, vagy munkaadói azon esetben, ha a tanuló az erdőőri szakiskolát a tanfolyam teljes bevégezése előtt önként elhagyja, vagy az intézeti szabályzat értelmében elbocsájtatik, a ráfordított költségeket egy évre 150 frttal számítva, az államnak megtéríteni kötelesek s ugyanerre nézve, hogy ezt az illető szakiskola igazgatóságának felszólítása után legkésőbb hat hét alatt teljesítik, szintén közjegyző előtt kiállított okmányt tartoznak bemutatni. Minden tanuló tartozik a szakiskolába való belépés alkalmával magával hozni: 6 inget, 6 lábravalót, 6 zsebkendőt, 10 pár kapuzát vagy harisnyát, egy pár erdőjárásra alkalmas erős bagariacsizmát és pedig valamennyit új állapotban.

A fennálló szakiskolai szabályzat értelmében figyelmeztetnek tehát azok, kik az erdőőri szakiskolába felvétetni óhajtanak, hogy sajátkezüleg irt és kellően felszerelt kérvényüket — melyhez az állami ellátás mellett felvétetni óhajtóknak azok szegénységi állapotát igazoló hiteles községi bizonyítvány is melléklendő — azok pedig, kik akár magán, akár állami erdészeti szolgálatban állanak, mindig előljáró tisztjük, vagy hatóságuk útján *legkésőbb folyó évi július hó végéig* a földmivvelésügyi ministeriumhoz adják be.

Kelt Budapest, 1900. évi május 31-én.

Földmivvelésügyi m. kir. minister.

KÜLÖNFÉLÉK.

A műszaki czimek és a műszaki gyakorlat rendtartásáról szóló törvényjavaslat szerkesztő-bizottsága f. é. június hó 6-án tárgyalta egyesületünk képviselőinek jelenlétében azokat a módosításokat, a melyek az erdőgazdasággal kapcsolatos műszaki teendők bevonása következtében szükségesek. (L. az igazgató-választmány f. é. június hó 5-én tartott üléséről e füzetben közölt jegyzőkönyv III. pontját).

Ámbár az egyesület képviselőinek az idő rövidsége

miatt még nem állott módjában eljárásuk eredményéről az igazgató választmánynak jelentést tenni, a t. tagtársak tájékoztatására a Mérnök-Egylet bizottságával folytatott tárgyalások eredményét a következőkben röviden mégis közlendőnek tartjuk.

Miután a szerkesztő-bizottság elnöke, Liphay Sándor müegyetemi rektor egyesületünk képviselőit üdvözölte, a bizottság áttért a módosítások részletes tárgyalására. Az első kiegészítés tudvalevőleg egy új szakasz felvételéből áll, a mely egyesületünk igazgató-választmányának megállapodása szerint a teljes minősítéssel bíró szakembereknek az «okleveles erdőmérnök» czimet biztosította volna. Ez ellen azonban a Mérnök-Egylet részéről az a kifogás tétetett, hogy az erdészeti államvizsgái oklevél nem mérnöki oklevél, a mennyiben czimet egyáltalában nem ad, hanem a vizsgajelöltet «az erdőgazdaság önálló vezetésére képesítettnek» jelenti ki. A müegyetem által, valamint a bányászati államvizsgán kiadott oklevelek kifejezetten az illető mérnöki czim viselésére jogosítják fel a jelöltet. A teljes szak-képzettségű erdészek tehát az *«erdőmérnök vagy okleveles erdész»* czimek viselésére volnának egyaránt feljogosítandók s egyébként ugyanazon szabályok alá esnének, mint az okleveles mérnöki czimek viselői.

Minthogy államvizsgái oklevelünk szövege tényleg eltér a mérnöki oklevelektől és másrésről a bizottság csakis a jelenleg fennálló viszonyokból indulhatott ki, egyesületünk képviselőinek is bele kellett nyugodnia a szerkesztő-bizottság által javaslatba hozott czimek felvételébe. Ennélfogva ezen megállapodás törvényerőre való emelkedése esetén az államvizsgái oklevéllel bíró erdész egyaránt használhatná az okleveles erdész vagy az erdőmérnök czimet, ellenben okleveles erdőmérnöknek már nem nevezheti magát.

Azon erdészekre nézve, akik nem bírnak teljes szak-képzettséggel, a bizottság hosszas vita után egyesületünk álláspontjának megfelelően minden további rendelkezést szükségtelennek tart.

A bizottság ezután abban állapodik meg, hogy annak a három évi gyakorlati időnek, a mely a kamarai tagság egyik feltétele, legalább kétharmadrésze az oklevél megszerzése után töltendő el.

Indokolt ugyanis, hogy önálló műszaki működést csak kellő gyakorlattal bíró egyének üzhessenek és szakértőkül is ilyenek működjenek.

A műszaki kamara egy erdőmérnöki osztálylyal bővítettett.

Az Országos Erdészeti Egyesület képviselői által kifejezett az az óhaj, hogy az erdőmérnökökre vonatkozó ügyekben a kereskedelemügyi minister, a kinek a műszaki kamara alárendeltetett, a földmivelésügyi miniszterrel egyetértőleg járjon el, a bizottság által elfogadtatott oly értelemben, hogy a törvénytervezet megfelelő helyein ez a kifejezés iktatott be: «a kereskedelemügyi minister az érdekelt szakminiszterekkel egyetértőleg».

Az erdőmérnöki munkakörre vonatkozó javaslat (61. §, l. a választmányi ülés jegyzőkönyvét) avval a változtatással fogadtatott el, hogy az erdőmérnökök munkaköre a vegyi nagyipar körébe vágó berendezésekre nem terjed ki.

Néhány további szakasz jelentéktelen módosítása után az elnök egyesületünk képviselőinek köszönetet mond támogatásukért, mire Horváth Sándor főerdőtanácsos ur részünkről mondott köszönetet azért az előzékeny fogadtatásért, a melyet az erdészek a Magyar Mérnök- és Építész-Egylet részéről tapasztaltak.

Miután egyesületünk képviselői még felkérettek, hogy

a Mérnök-Egylet június hó 7-én tartandó közgyűlésén is részt vegyenek, az ülés véget ért.

A közgyűlés, a mely kizárólag a szóbanforgó törvényjavaslattal foglalkozott, az erdőmérnöki foglalkozásra vonatkozó új szakaszokat lekötelező módon egyhangulag és vita nélkül magáévá tette és elhatározta, hogy a törvénytervezetet küldöttségileg adja át a kormány tagjainak, a mely küldöttségben való részvételtre egyesületünket is fel fogja kérni,

«**Selmezbánya és Vidéke írásban és képben.**» Ezen a czimen a Selmezbányán közelebbről lezajló ünnepségek alkalmából Sztancsay Miklós városi főjegyző ur hivatott tollából július hó folyamán egy diszmu fog sajtó alól kikerülni. Mi, akik ifjuságunk egy részét a régi bányaváros falai között töltöttük és bizonyos kegyelettel viseltetünk iránta, bizonyára örömmel üdvözöljük ezt a művet, a mely történeti és leiró ismertetésekben és sikerült képekben fogja elénk tárni Selmezbányát és vidékét.

Felkérjük ugy a f. évi közgyűlésen résztvevő t. tagtársakat s nemkevésbé azokat, akik elfoglaltság és egyéb okokból a közgyűlésen részt nem vehetnek, de legalább sikerült leirásban és képben kívánják régi tartózkodási helyüket viszontlátni, hogy erre a műre a szerzőnél előfizetni sziveskedjenek. A mű ára 4 korona.

Tölgyszálerdők alátelepítése csonka csemetékkel. A ritkább esetek közé tartozik az, hogy a tölgyszálerdőknel — még a legokoszerűbb felújító vágások alkalmazásával is, — az állabnak természetes beerdősítését biztosítsuk.

Ha a természetes felújítás a mostoha makktermő évek, vagy más körülmények folytán teljesen nem sikerült volna és a kellő időben nem gondoskodunk az alátelepítésről, előfordulhat az az eset, hogy a felújító vágásokat

ellepi a gyorsabb növekvésű gyertyán, kőris és juhar, melyek a szórványosan mutakozó magról kelt s még zsenge tölgycsemetéket hamar elnyomják, mit később megakadályozni szerfölött nagy fáradságba és anyagi áldozatokba kerül.

Ilyen esetekben alkalmazzuk a tölgycsemetékkel való alátelepítést, melynél azonban igen sokféle módozatokat lehet alkalmazni.

Ezek a módszerek vidékenkint és egyéni nézet szerint változnak.

Több kísérletezésből következtetve legajánlatosabbnak mutatkozik a *töben visszavágott* csemetékkel való alátelepítés, melylyel igen szép eredmény érhető el.

Vigyázni kell azonban arra, hogy a csemete-csonkítás a nedvkeringés beállta előtt történjék olyformán, hogy a gyökfő felett, mintegy $\frac{1}{2}$ centiméternyi hosszúságban rézsutos irányban *éles késsel* messük át a csemetét. Az így visszavágott csemete a gyökfőn lévő alvó rügyekből bocsát hajtásokat. Az ollóval való visszavágás káros, mivel a csemetének gyenge törzsétösszenyomja, a mi által sokat szenved.

Az erdősitésekhez szükséges anyag csemetekertekben — rendszeren jobb minőségű talajban — s kellő gondozás mellett szokott neveltetni; erős és dus gyökérzete van tehát és a csemeték 2—3 éves korban kiültethetők, a visszavágást pedig nem sinlik meg.

A visszavágott csemetékkel való erdősités illetve alátelepítés eredménye az, hogy a csemete a gyökfőn levő rügyekből egészséges és erőteljes szép hajtásokat bocsájt, így a vágásokban lévő gazból hamarosan kinő és sem az elnyomástól, sem a nyári hőségétől sem kell annyira tartani. Ha a csemete visszavágása hibásan történt és a

törzsön még élő rügyek is maradtak; akkor sok oldalágat nevel és sokszor évekig csak bokor alakuan nő. Az ilyen csemetéket a gaz hamar tulszárnyalja és a nyári forró napok megfüllesztik, minek következtében ha nem is pusztul ki teljesen, de nagyon sokáig sinlődik.

(*Boriszlawszky László.*)

A nagy-berezna-uzsoki vasut építését, mint a leberg-samabor-uzsokszorosí vasut folytatását ősszel megkezdik. Ezzel ismét nagy erdőterületek jönnek kapcsolatba a világforgalom eszközeivel. Üdvös hatása ennek az erdőgazdaságra azonban csak úgy van, ha az erdő mélyében, a hová a vasuti fővonalak be nem hatolhatnak, maga az erdészlet a saját jól felfogott érdekében kiépíti azokat a szétágazásokat, a fővonal tápláló ereit, a melyek szükségesek, hogy az erdők értékesítése ne csak egyáltalában meginduljon, mert erre talán a fővonal kiépítése is elég hatással volna — hanem az üzem okszerűen és gazdaságos módon vegye kezdetét.

Román erdészeti kongresszus. Bukarestben május hó 8—21-én a román erdészek kongresszust tartottak, Kalindero János, a koronauradalmak igazgatójának elnöklete alatt.

Első sorban azt a kérdést fejtegették, hogy milyen okok miatt nem fejlődik a román állami erdők jövedelmezősége. A kongresszus hosszabb vita után a következő panaszokat fejezte ki: 1. az erdészszemélyzet elégtelensége; 2. az erdészek tulhalmozása oly teendőkkal, melyek nem tartoznak szakmájukba; 3. rövid időközökben nagyon is kis terjedelmű és nehezen hozzáférhető erdőket adnak el; 4. az üzem bonyodalmas rendszere; 5. a külföldi fapiaczon való propaganda hiánya; 6. az eladá-

sok nehézkessége; 7) a szállítási eszközök fogyatékosága. A véderdők kérdését is tárgyalta a kongresszus, de határozatot nem hozott, miután a földmívelési ministerium képviselője kijelentette, hogy a ministerium a véderdők tárgyában már megtette a szükséges intézkedéseket. Az elnök bejelentette továbbá, hogy az erdész-szövetkezet megalakításának az előmunkálatai folyamatban vannak. Fölmerült az az indítvány, hogy a kongresszus kérelmezze az alkotmány kiegészítését oly értelemben, hogy a kormány, ha valamely vidéken szükségesnek látja erdőt ültetni, a szükséges területet kisajátítás útján szerezhesse meg. De a kongresszus ezt a kérdést alaposabb tanulmányozás céljából a jövő évi kongresszusra hagyta.

Országos közraktári hitelintézet létesítésén fáradoznak Ágoston József, Benke Gyula, Báró Feilitzsch Arthur, Miklós Ödön, Dr. Münnich Aurél, Weisz Berthold országgyűlési képviselők, Báró Bánffy Ernő az erdélyi gazd. egyesület elnöke, Gróf Béldi Ákos főispán, Dessewffy Aristid, a belga-magyar bank igazgatója és Zachár Gyula tanár. A hitelintézet az országban 120 közraktár felállításával azt célozza, hogy egyrészt a termelők vidékenként raktározván be gabnatermésüket, a kereskedelem és kivitel részére egyenlő faju terményt hozzanak össze, másrészt pedig, hogy a gazda beraktározott gabnájára a legközelebb eső takarékpénztárnál, banknál vagy szövetkezetnél a közraktári jegyek (warrantok) alapján magának kölcsönt biztosítson és így ne kelljen termését időnek előtte elvesztegetnie. A gabnatermés ilyennemű kezelése a gazdát jobb árak kiváráására képesíti, más oldalról tekintve a gabnakereskedelemnek egyöntetű árut szolgáltatván, a gabna-uzsorának is nemcsak elejét veszi, de mert a közraktárak telep helyén a gabnakereskedők bevonásával gabna-auctiókat rendez,

lehetővé teszi azt, hogy a kereslet és kínálat között a gabnaárakban nyilvánuló egyensúly helyre hozassék. Az új hitelintézet működését a legegyszerűbb alapon — a már fennálló vidéki pénzügyintézetek és gazdasági egyesületek bevonásával — kívánja létre hozni.

Egyesületi hirdetések.

Figyelmeztetés. Az egyesületi könyvkiadmányokból az egyesületi tagok **csak egy példányt** szerezhethív meg a megállapított **kedvezményes áron**, több példány megrendelése esetében a többi példány után a nem tagok számára megállapított ár küldendő be.

Az *Országos Erdészeti Egyesületnél* (Budapest, V., Alkotmány-utca 10. sz.) a következő művek rendelhetők meg:

„Az erdőőr“ vagy „Az erdészet alapvonalai kérdésekben és feleletekben.“ Irta: Dr. Bedő Albert. VII. kiadás. 1896. Erdészeti műszaki segédszolgálatra készülő egyének részére. Ára 6 K.; 55 fill. postaköltség beküldése esetén bérmentve és ajánlva küldetik.

„Az erdőrendezéstan kézikönyve.“ Irta: bölezházai Belházy Emil. I. rész. Ára tagoknak 6 K., nem tagoknak 10 K.

„Erdészeti növénytan.“ Irta: Fekete Lajos és Mágócsi-Dietz Sándor. I. kötet: Általános növénytan. Ára tagoknak 5 K. 60 fill., nem tagoknak 8 K.; 55 fill. postaköltség beküldése esetén bérmentve küldetik. — II. kötet: Növényrendszertan. Részletes növénytan. Növény-földrajz. Ára tagoknak 12 K., nemtagoknak 18 K.

„Erdei facsemeték nevelése.“ Irta: Tomcsányi Gusztáv. Ára tagoknak 3 K., nem tagoknak 4 K.; 45 fill. postaköltség beküldése esetén bérmentve küldetik.

„Erdészeti Építéstan.“ Irta: Sobó Jenő. I. rész, 1. és 2. kötet: Középitéstan. Egy-egy kötet ára tagoknak 11 K. 20 fill., nem tagoknak 16 K. — II. rész: Ut-, vasut- és hidépitéstan. Ára tagoknak 12 K., nem tagoknak 16 K.

„Magyar Erdészeti Oklevéltár.“ Szerkesztette és történeti bevezetéssel ellátta: Tagányi Károly. 3 kötet. 1896. Ára tagoknak 20 K., nem tagoknak 40 K.